

pligtelser til et vist militært Værn efter Forbundspagten, hvorimod den højtærede Statsminister med sit Navn har underskrevet Erklæringen om, at Danmark ikke har saadanne juridiske Forpligtelser. Det er to fuldkommen modsatte Erklæringer, og derfor maa jeg antage, at naar den højtærede Statsminister har givet Forsvarsministeren og for denne Opgaves Løsning, er det, fordi han har sagt: Det er flinkt klaret til at forvirre det for de andre med. Det kan ikke være, fordi han har ment, at det er Udtryk for det samme, som han selv sagde for to Aar siden. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at det ærede Medlem Hr. Holstein var ligesom lidt ked af, at nogle Udtalelser, som han havde fremsat om Luxembourg, ikke var med i det af Militærkommissionen offentliggjorte. Nej, hele denne Forhandling er ikke blevet offentliggjort, men det er mig ikke klart, hvilken Udtalelse om Luxembourg det ærede Medlem lagde saa megen Vægt paa; thi det ærede Medlem erkendte jo i denne Forhandling, at juridisk stod Danmark fuldkommen frit med Hensyn til sit Militærvæsen, det var han fuldstændig enig med os andre i... Det ærede Medlem nikker, og det maa enhver, der har behandlet dette Spørgsmaal med nogen Klarhed, ogsaa være fuldkommen enig i. Det ærede Medlem Hr. Pürschel synes ikke at være enig deri, men det er jo en Ting for sig. Det ærede Medlem Hr. Holstein er altsaa ganske enig deri, og da Spørgsmaalet om Luxembourg fra vor Side overhovedet kun har været omtalt som Vidnesbyrd om, at rent juridisk har en Stat Ret til at stille sig saaledes, og den kan dog være Medlem af Folkeforbundet, ser jeg ikke, hvilke Udtalelser det ærede Medlem her har en særlig Interesse af at fremdrage.

Den højtærede Minister sagde saa, at han satte megen Pris paa min Fortolkning af Forbundspagten, og det takker jeg ham for; men han føjede til, at han satte endnu mere Pris paa en Række Statsmænd, som han havde læst om denne Forbundspagt. Jeg maa sige, at disse ledende Statsmænd har han ikke kunnet fremføre Vidnesbyrd fra. Han har en Udtalelse af Lloyd George, som han stadig gentager, og som han ogsaa gentog her, men den oplyser ikke, hvad Lloyd George ved den Lejlighed sagde. Den Del, som den højtærede Minister har faaet udleveret, og som han gentager, giver et ganske urigtigt Billede af Lloyd Georges Ud-

talelse. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at Lloyd George netop understreger dette, at der ikke for England foreligger nogen Pligt til med militære Kræfter at gribe ind som Deltager i Sanktionerne til Hævdelse af Forbundspagten. Og naar der ikke for England foreligger en saadan Pligt, hvordan skulde den da foreligge for Danmark? Og hvilken Værdi har det for Danmark, at Lloyd George har sagt nogle Ord om at hjælpe? naar han samtidig har tilføjet: men militært skal vi ikke hjælpe, og militært vil vi ikke hjælpe i den Situation, der her foreligger. Nej, hvis de Herrer fra modsat Side havde haft Udtalelser af ledende Statsmænd, der fastslog Pligten til et effektivt Værn i forholdsmæssigt lignende Omfang som andre tilsvarende Stater, kan vi være sikre paa, at saa vilde denne Række af Udtalelser være blevet slaaet fast med tommehøje Bogstaver i de konservative og moderate Aviser i denne Tid hver Dag og være blevet spigret ind i vor Bevidsthed under alle disse Forhandlinger. Naar vi ikke hører en eneste Sætning, er det, fordi der ingen er, fordi den Tanke, som man fra vore Modstanderes Side har gjort sig til Talsmænd for, er fuldstændig fremmed for de Politikere, som man tillægger denne Opfattelse.

Saa siger den højtærede Forsvarsminister: Hvis Ordningen af 1909 havde været gennemført efter Planen — og det har ogsaa andre hævdet —, vilde vi i 1914 have staaet med andre Muligheder for at kunne beskytte København mod Bombardement. Dertil kan jeg svare, at Gennemførelsen var sket jævnt efter den i 1909 lagte Plan. Den var ikke blevet fuldført, men selv om den havde været fuldført, selv om de paagældende Batterier derude havde været i Orden og Kanonerne var stillet op, saaledes som det var Planen, vilde de aldeles ikke kunne have beskyttet København mod et Bombardement fra en fjendtlig Flaade, der tog Plads i Køge Bugt. Skytset fra de paagældende Føtter vilde alligevel ikke kunne have naaet ud til de Skibe, der med deres langtrækkende Skyts kunde have bombarderet København til Raadhuspladsen. Nu kan man nok saa flot bagefter sige, at man har altid vidst, at København kunde bombarderes. Men naar jeg mindes, hvilket Indtryk Udtalelserne om denne Bombardementsmulighed gjorde paa dem,